

תת"ע 6148/06 - מדינת ישראל נגד מוחמד רבאיעה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6148-06-17 מדינת ישראל נ' רבאיעה
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מוחמד רבאיעה
הנאשמים

הכרעת דין

- על פי כתוב האישום ביום 2.6.17 ברחוב דרך חברון בירושלים נהג הנאשם באוטובוס מר. 8286059 (להלן: "האוטובוס") כמשמעותו לא היה מורשה נהוג. בכך כך נטען, עבר הנאשם עבירה בגין סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.
- ביום 25.9.17 כפר הנאשם בכתב האישום וטען, כי לא הוא שנהג באוטובוס. בהתאם נקבע התקיק לשמעית ראיות.

פרשת תביעה:

- מטעם המאשימה העיד שוטר מג"ב אלעזר יהודה, (להלן: "השוטר") בהתאם למזכר שכتب ביום האירוע (סמן **1/1**), על פי באותו היום פיקד על מספר לוחמים במהלך חילוץ הרמאן על ציר דרך חברון- בית לחם מכיוון רחוב הרוזמרין, הבחן באוטובוס נסע על הציג. האוטובוס לא הורשה להיכנס לאיסוף מתפללים ועל כן הנהג עצר את האוטובוס במרחק 200 מטר והגיע אליהם רגלית אישור כניסה. בשלב מסוים העיד השוטר, כי שמע בקשר שהאוטובוס מתקדם לעברם על כן ניגש כדי לעזור להם.
- בגיעו למקום סימן השוטר לנאשם שנהג באוטובוס לעצור, אך הוא לא הגיב. השוטר הוסיף, כי הבחן בנאשם משוחח בטלפון תוך כדי נסיעה באוטובוס. השוטר התקרכב וביקש מהנאשם לעצור ולפתח את הדלת. מהשלב זהה עלה השוטר לאוטובוס והיה כל העת עם הנאשם שהוא ישב בכיסא הנהג. בתחילת קר ציון, פנה אליו בגין שיחתו בפלפון בשעת נהיגה וכניסתו לאזהר שלא שהותר לו הדבר.
- השוטר הוסיף, כי שוחח עם הנאשם בשפה העברית, ובשלב מסוים ביקש ממנו שיציג לו רישיון רכב. אז הבחן כי הנאשם "בלחץ" קר לדבריו, ודבר זה עורר את חשד, על כן הורה לו לכבות את האוטובוס, ושנסיעתו לא תותר עד שיציג תעודה מזהה.

6. בשלב זהה המשיך השוטר שוחח הנאשם בפלאפון עם הנהג המקורי שהגיע חזרה לאוטובוס. הנהג שהינו בן דודו של הנאשם, ציין בפני השוטר כי קיבל אישור לנסוע, אולם השוטר התעקש לראות תחילת את רישיונו של הנאשם. בשלב הבא ניסה הנאשם לצאת מהאוטובוסים אולם השוטר חסם את דרכו, והבחן בארכנקו של הנאשם, זאת למחרת שהנאשם טען בפניו קודם לכך כי אין ברשותו תעודה (ראו ת/4). השוטר הורה לו להוציא את תעוזת הזהות מהארנק.

7. בשלב הבא החל הנהג לנסוע כשהשוטר נמצא באוטובוס. מיד השוטר הורה לו לעצור או שייעצר. השוטר מסר, כי לאחר חילופי דברים בין הנאשם לנהג נמסרה לו תעוזת הזהות, ומבדיקה שערך הובրר כי לנאשם אין רישוי נהיגה.

8. שוטר מסר, כי הזמן שוטר תנעה למקום שהמשיך את הטיפול באירוע.

9. עד נסוף שהuid הינו שוטר התנעה שהגיע למקום, אנוואר סלמי. שוטר התנעה ערך דוח פעללה (ת/3) וכן גבה הودעה מהנאשם (ת/4).

פרשת הגנה:

10. במסגרת זו העיד הנאשם ומסר, כי ישב במושב הנהג והבית בטלפון זאת מבלתי שונגן. כشعומת הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית והתבקש להציג את השתלשלות האירוע כללו טען, כי אינו זוכר דבר, ואף הוסיף בתחילת, כי כלל לא ישב במושב הנהג אלא במושב סמוך לו.

11. כشعומת שוב עם הודיעתו מסר, כי בעצם ישב בכיסא הנהג אולם לא נהג והאוטובוסים אף לא היה מונע, זאת בגיןוד להודיעתו שם אישר את העובדה כי האוטובוס היה מונע.

12. עד נסוף שהuid מטעם ההגנה, הינו בן דודו של הנאשם נהג האוטובוס מוחמד רבאייה שמסר, כי בעת שעצר את האוטובוס וניגש רגלית לשוטרים לקלל אישור, האוטובוס לא זו ממקומו. העד הוסיף, כי הנאשם הctrף אליו לנסיעה לצורך גביה כספים מהמתפללים במקום. בمعנה לשאלות בית המשפט מסר העד, כי הנאשם ישב לידיו ובעת שירד מהאוטובוסים כיבת אותו והנאשם ירד אל מחוץ לאוטובוס, והמתין לו.

דין והכרעה:

13. לאחר ששמעתי את העדויות והתרשםתי מהצדדים רأיתי להעדייף את עדויות השוטרים על פני עדות הנאשם ובן דודו.

14. בפתח הדברים רأוי לציין, כי די בדברי הנהם עצמו כפי שמסרים בעדותו, לפיה ישב במושב הנהג שעה שהאוטובוסים דלוק, כדי להרשו עבירה המיחסת לו, וזאת מכוח המבחן שענינו "שליטה אפקטיבית ברכב". מבחן זה מבסס את המסקנה שפערותיו של הנאשם באוטובוס תיחשבנה "נהיגה" לכל דבר מעניין.

15. לעומת מכך הצורך אוסיף, כי גם עדותו של השוטר מבססת היבט את העבירה המיוחסת לנאשם. השוטר כאמור הבחן בנאשם נהג באוטובוס לכיוונו, שעה שהוא מחזיק בידו טלפון נייד ומשוחח תוך כדי נסעה. מלכתחילה ניגש השוטר לנאשם כדי לאכוף ביצוע עבירה זו, זאת מבלתי שידע, כי הנאשם אינו מחזיק ברישון נהיגה. אופן התנהגותו של הנאשם שעה שהשוטר עלה לאוטובוס ושוחח עמו, הוא שהדליך אצלנו נורת זההה שהנאשם מסתיר פרט נוסף.

16. במצב דברים זה ביקש השוטר מהנאשם להזדהות אך הנאשם לא צית להוראה, ותחת זאת יצר קשר עם בן דודו, שב לאוטובוס וניסה לנסוע מהמקום ובכך לחלץ את הנאשם מהמצב אליו נקלע.
17. כאמור התעקשוו של השוטר שעה שהבחן בארכן אף האיים, כי בן הדוד יעצר אם לא יעזור את האוטובוס, הם שהביאו את בן הדוד והנאשם להבין שהשוטר אינו מתכוון לוותר. רק אז ולאחר חילופי דברים בינם הגיע עצם הציג הנאשם תעודת זהה. כפי שמסר השוטר בירור קצר העלה, כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה.
18. מעבר לכך אוסיף, כי עדות השוטר הייתה ברורה ורצופה, וניכר היה כי אירוע זה נחרט היטב בזיכרון.
19. מנגד עדות הנאשם ובן דודו והටרו עלי רושם שלילי. תחילתה אכן, כי הנאשם הרclin ראשו מטה לאורך עדותו ולא הישיר מבט. יתר על כן, הנאשם נתפס לסתירות לכל אורך עדותו. כך למשל, בהודעתו מסר, כי ישב בכיסא הנהג שעה שהאוטובוסים מונע אף לא נהג. מנגד בעדותו טען תחילתו, כי לא ישב בכיסא הנהג אלא במושב סמוך לו והאוטובוס היה כבוי. כשהנאשם עומת במסגרת חקירתו הנגדית עם סתרה זו שב וחזר לגרסתו הראשונית כי שהציגה במשטרה.
20. בנוסף לכך ציין, כי בן דודו הניע את האוטובוס ועזב את המקום או אז נכנס לאוטובוס והתיישב בתא הנהג. מנגד, מסר בן דודו, כי בעת שיצא מהאוטובוס דאג לכבות אותו תוך שהנאשם נותר מחוץ לאוטובוס עד שובו. כאמור גרסאותיהם סותרת זו את זו, ובכל מקרה דברי הנאשם עצמו מחזקים את גרסת השוטר לפיה הנהג בנאשם ישב בתא הנהג, וכל העת היה עמו.
21. במצב דברים זה אין גם סיבה להניח שגם העובדה כי הנאשם נצפה נהג באוטובוס אינה נכון. להפר, העובדה כי השוטר ניגש לאכוף עבירה שעוניינה שימוש בפלפון תוך כדי נהיגה, עבירה שבസופו של דבר לא ייחסה לנאשם, מבלתי שידע שהנאשם מבצע עבירה נוספת שלא שיש בידו רישיון נהיגה, מחזקים גם את רכיב הנהיגה.
22. אוסיף כי גם במסגרת 4 ניתן לראות חיזוק לריאות התביעה. בתגובהו מצין הנאשם תחילתו "אני לא נהגתי" ובהמשך מסר לשוטר התנוועה: "**תעזר לי תעשה לי טובה אני מבטיח פעם אחרונה**". בדברים אלו יש חיזוק ממשי וכן ראשית הודהה לביצוע העבירה המוחסת לו.
23. סיכום של דברים: הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו מכוח ישיבתו בתא הנהג שעה שהאוטובוסים מונע, וזאת בהתאם למבוקש השליטה האפקטיבית. אך כאמור גם חומר הראיות ועדויות התביעה מבססים את העבירה בנסיבות ברורה.
24. לאור כל אלו אני מרשים את הנאשם בעבירה המוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, במעמד הצדדים